

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ

ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔ. Β'

11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Κ.
ΑΔ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΚΑΚΑΒΟΥ
FOURNET
ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΖΩΦΡ

Οι Δωδεκανήσιοι πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε. — Ἀλληλογραφία. — Τὸ βιβλίον τοῦ Χίμπεν.

- Γεγονότα καὶ Σχόλια
- Ἐξωτερικὴ ἑβδομάς
- Ἐσωτερικὴ ἑβδομάς
- Τί συμβαίνει ἐν Ρωσσίᾳ ;
- Μεταξὺ δικτατορίας καὶ Λαοκρατίας
- Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς βίος
- Ἡ δράσις τοῦ ἐν Ἑλλάδι
- Ἡ μεγαλειτέρα μάχη τοῦ Μάρνη

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ ΘΕΡΜΩΣ εἰς τοὺς καθυστεροῦντας τὰς
συνδρομὰς των ὅπως σπεύσουν καὶ ἐμβάσουν αὐτάς, ἵνα
περιληφθοῦν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν δικαιουμένων εἰς
τὴν δωρεάν λήψιν τοῦ Βου τόμου καὶ μὴ στερηθοῦν τοῦ μνη-
μειώδους τούτου βιβλίου

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚ. (γενικώς) λ. 1

» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Εξάμηνοι συνδρομαί Έξωτερικού και τριμήνιοι Έσωτερικού δέν γίνονται δεκταί.

— Διά δημοσιεύσεις άγγελιών ιδιαίτε-
ραι συμφωνίαι.

— Τα έμβάσματα άπευθύνονται δι' έ-
πιταγής προς την διεύθυνσιν.

— Διά πάσαν άνωμαλίαν περί την
άπρωτολήν του φύλλου οί κ. κ. συνδρο-
μηταί παρακαλούνται ν' άπευθύνονται
προς την Διεύθυνσιν.

Αί συνδρομαί κατά κανόνα άπαράβατον είναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ Ο Β' ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΘΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΗ

— Την άφιξίν του Γούναρη εις την Ελλάδα τφ 1920 και δλόκληρον τόν μνημειώδη προγραμματικόν λόγον των Πατρών και άλλους λόγους του.

— Την πολιτικήν μονομαχίαν Γούναρη Βενιζέλου επί του Δικαστικού ζητήματος. — Τα κείμενα των δηλώσεων Βενιζέλου—Γούναρη. — Ο Γούναρης άρχηγός του άγώνος.

— Την εκλογικήν περίοδον, την νίκην του αντιβενιζελισμού, την επάνοδον του Κωνσταντί-
γου κ. τ. λ.

— Τό έργον της Γ' Έθνοσυνελεύσεως. — Μνημειώδεις άγορεύσεις του Γούναρη. — Τα στρατιωτικά, πολιτικά και διπλωματικά γεγ-
νότα κλπ.

— Την Μικρασιατικήν καταστροφήν, την εκ-

κρηξίν της επαναστάσεως Πλαστήρα. — Την σύλληψιν και φυλάκισιν του Γούναρη και των συντρόφων του. — Τα προηγηθέντα της δίκης κλπ.

— Ολόκληρον την δίκην των πολιτικών (σελίδες 350).

— Τα προηγηθέντα των τουφεκισμών. — Την περιγραφήν του φρικώ-
δους δράματος κλπ. κλπ.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Ίδρυτής : ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

9 Σεπτεμβρίου 1927

Τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον ἐμφανίζουσιν ἀπὸ
τῶν ἡμερῶν αἱ ἀντιβενιζελικαὶ ἐφημερίδες
αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὰ δύο κόμματα Λαϊ-
κὸν καὶ Ἐλευθεροφρόνων, οὔτε ἐνισχυ-
τικὸν τῆς θέσεως τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ εἶ-
ναι, οὔδὲ ἐποικοδομητικὸν διὰ τὴν μελ-
λοντικὴν αὐτοῦ ἐξέλιξιν. Αἱ ὕβρεις καὶ
αἱ ἀντεγκλήσεις, ὥς εἶχεν ἄλλοτε ἀπὸ
τοῦ ἐξώστου τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου
βροντοφωνήσῃ ὁ ἀείμνηστος Θεοτόκης
δὲν ἀποτελοῦν ἐπιχειρήματα, οὔδὲ προά-
γουν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν πριουμένων
χρησεν αὐτῶν. Ἀντιθέτως καὶ τὰ πρό-
σωπα ἐκθέτουν καὶ τὰς ιδέας των καταρ-
ρίπτουν καὶ δημιουργοῦν ἐντυπώσεις δυ-
σαρέστους καὶ ἐπιβλαβεῖς. Ὁ ἀγὼν τοῦ
ἀντιβενιζελισμοῦ δὲν ἔληξεν, οὔδὲ οἱ
σκοποὶ του ἱκανοποιήθησαν. Οὐδεὶς συ-
νεπῶς δύναται νὰ καταθέσῃ τὰ κατὰ τῶν
ἀντιπάλων ὅπλα, διὰ ν' ἀναλάβῃ ταῦτα
κατὰ τῶν ὁμοφρόνων καὶ τῶν μέχρι τῆς
χθὲς συνεργατῶν. Καὶ διὰ τοῦτο καιρὸς
εἶναι νὰ παύσῃ τὸ ἀηδὲς θέαμα τοῦ ἀλ-
ληλοφαγώματος καὶ τῶν ἐκατέρωθεν ὕ-
βρεων καὶ ἀσχημιῶν, διότι μείοι
καὶ τοὺς πρωταγωνιστοῦντας εἰς τὰς ὕ-
βρεις καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν, ἐνῶ ἀφ' ἐτέ-
ρου ἀπελπίζει τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς πο-
λίτας διὰ τὸ οἰκτρὸν κατάντημα τοῦ στρα-
τοπέδου των.

Αἱ ἐκ Γενεύης τηλεγραφικαὶ πληροφο-
αίαι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὰ
ὁποῖα κατέληξαν αἱ διαπραγματεύσεις
τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς
Δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινω-
νίας τῶν Ἑθνῶν, ὥς πρὸς τὸ δάνειον
καὶ τὰ λοιπὰ οἰκονομικὰ ἑλληνικὰ ζητή-

ματα, οὐδένα δύναται νὰ προκαλέσουν
ἐνθουσιασμόν, ἀλλ' οὔδὲ θέμα κατακρί-
σεως ἀποτελοῦν. Ἐφόσον αἱ ἐκ Γενεύ-
ης εἰδήσεις εἶναι ἀσαφεῖς καὶ συγκεχυμέ-
ναι δὲν ἐκυρώθη δὲ εἰσέτι καὶ τὸ ἐπίση-
μον πρωτόκολλον τῶν συμφωνιῶν, πᾶ-
σα κρίσις εἶναι πρόωρος. Ἡ Ἑλλάς, βε-
βαρυνμένη μὲ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας
δεκαετοῦς πολέμου καὶ μὲ τὴν ἐκρουθ-
μον ἐσωτερικὴν κατάστασιν καὶ τ' ἀπο-
τελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῆς πίστεως τῆς χώ-
ρας, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὕρῃ προθυμί-
αν ἐξωθεν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀ-
ναγκῶν αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐν-
τεύθεν ὁ Βενιζελισμὸς ἔπραξε τὸ πᾶν
διὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν πίστιν τοῦ το-
που καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος, συ-
νέπραξε εἰς ὅλας τὰς σπατάλας καὶ τὰς
διαρπαγὰς καὶ ἐπέφερε τὴν οἰκονομικὴν
ἐξάντλησιν τῆς χώρας καὶ τὴν συγκέντρω-
σιν ἀπείρων ἐλειμμάτων εἰς τὸν προὔ-
πολογισμόν. Καὶ ὅταν ἤδη κατεστρώθη-
σαν οἱ λογαριασμοὶ καὶ εὐρέθημεν πρὸς
τοῦ χάους, ἀπετάθημεν δὲ πρὸς τοὺς ξέ-
νους διὰ νὰ εὕρωμεν ἐνίσχυσιν πάντες
μετὰ δυσπιστίας ἠτένησαν τὴν Ἑλλάδα
καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς καὶ προ-
έβαλον δεσμεύσεις καὶ ὅρους βαρεῖς διὰ
νὰ μᾶς βοηθήσουν. Καὶ οὕτω τὰ ἀποτε-
λέσματα τῆς ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν
πολιτικῆς τοῦ Βενιζελισμοῦ ἐξεδηλώθη-
σαν ἐναργέστατα, ὅταν πρὸ τῆς Κοινω-
νίας τῶν Ἑθνῶν ἡ Ἑλλάς ἐζήτησε τὴν
οἰκονομικὴν τῆς ἐνίσχυσιν. Αἱ σπατάλαι
αἱ ἀθέμιται παραχωρήσεις, ἡ κακὴ δια-
χείρησις τοῦ συναλλάγματος καὶ αἱ πολι-
τικαὶ καὶ στρατοκρατικαὶ ἀνατροπαὶ
δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχουν ἄλλας συνεπεί-.

ας. Καί ταύτας σήμερον καλεῖται ν' ἀν-
τ' μετωπίση δλόκληρος ἡ Ἑλλάς.

Ο κ. Μιχαλακόπουλος ὑπεχρεώθη, κα-
τὰ τὰ ἐκ Γενεύης τηλεγραφήματα τῆς
«Ἑστίας» νὰ ἀποστείλῃ ἐπιστολὴν πρὸς
τὸν ἄγγλον ὑπουργὸν κ. Τσάμπερλαιν, πε-
ριέχουσαν τὰ θέματα τῆς μεταξὺ των συ-
νομιλίας. Ἡ ἔγγραφος αὕτη διατύπωσε
τῶν διαμειφθέντων μεταξὺ τῶν δύο ὑ-
πουργῶν τῶν Ἑξωτερικῶν, ὅσον καὶ ἂν
διὰ τὴν ἱστορίαν εἶναι χρήσιμος δὲν προ-
άγει καὶ τὴν μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν
ἀνδρῶν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην ἐφόσον
παρίσταται ἀνάγκη νὰ κυρωθοῦν ἐγγρά-
φος ὅσα προφορικῶς συνεζητήθησαν.
Προφανῶς ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς ἐπεδί-
ωξε νὰ ἔχῃ αὐθεντικὸν σημεῖωμα τῶν
λεχθέντων καὶ ἰδίως τῶν προτάσεων
καὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Ἑλλήνου ὑ-
πουργοῦ. Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐξητή-
θη ἡ ἔγγραφος διατύπωσις τῶν διαμει-
φθέντων καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς σχετικῆς
ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου πρὸς
τὸν κ. Τσάμπερλαιν. Ὅσον καὶ ἂν εἴνε-
τιμητικὸν νὰ ἀλληλογραφεῖ τις μετὰ τὸν
ὑπουργὸν τῶν ἑξωτερικῶν τῆς Μεγάλης
Βρετανίας τόσον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν
ἀποτελεῖ τοῦτο καὶ τίτλον ἐμπιστοσύνης
ὅταν ἡ ἀλληλογραφία ἔρχεται ἀπλῶς νὰ
ἐπικυρώσῃ τὰς συμφωνίας καὶ ν' ἀσφα-
λίσῃ τοὺς συμφωνοῦντας ἀπὸ μελλουσῶν
ἀθετησέων καὶ παραβάσεων τῶν συμ-
φωνηθέντων.

Τοῦ κ. Η. Τσαλδάρη ἀπελθόντος εἰς
Ἐδρῶπην διὰ λόγους ὑγείας, ἐδηλώ-
θη, ὅτι «οὐδεὶς ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ἐν τῇ
ἀρχηγίᾳ τοῦ κόμματος». Ἡ δήλωσις αὗ-
τη ἦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ
σιγᾷ αἱ φιλοδοξίαι τῶν αὐτοτιτολο-
φορουμένων «ὁ παρὴν» τοῦ κόμ-
ματος τοῦ Δημοκρίτου Γούναρη.

Οἱ εἰς Βουλγαρίαν ἐκδραμόντες ἑλλη-
νες δημοσιογράφοι ἔτυχον θερμότη-
των καὶ ἐγκαρδίων ἐκδηλώσεων ἐκ μέ-
ρους τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δη-
μοσιογραφικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου.
Αἱ πρὸς αὐτοὺς δηλώσεις τοῦ κ. Διάπ-
τσεφ καὶ τοῦ κ. Τσαγκῶφ ἀποτελοῦν
δείγμα τῶν κρατουσῶν φιλικῶν διαθέσε-
ων ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς
μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀρμονικῆς συν-
εργασίας καὶ ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας.

Ὁ πάγος εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο γειτό-
νων κρατῶν διεργάγη καὶ ἡ ἀμοιβαία
διάθεσις πρὸς συνεννόησιν διεπιστώθη
κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Βουλγάρων δη-
μοσιογράφων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀρχὴ
ἣτις εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός ἐπραγ-
ματοποιήθη. Αἱ ἐκ Βουλγαρίας φιλικαὶ
διαθέσεις ἀποτελοῦν τὴν πρώτην βάσιν
πρὸς εἰρηνικὴν συνεργασίαν τῶν Βαλκα-
νικῶν Κρατῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς μετα-
ξὺ αὐτῶν συνεργασίας.

Τὸ περὶ τοῦ Μάρτυρος Βασιλέως Κων-
σταντίνου ὑπέροχον βιβλίον τοῦ ἐγ-
κρίτου Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου κ.
Μάξ Χίμπερ ἀνταποκριτοῦ ἐν Ἀθή-
ναις τοῦ Ἠνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύ-
που κατὰ τὴν περίοδον 1915 — 1917,
τοῦ ὁποῦ βιβλίου τὰς σελίδας θὰ με-
ταφέρῃ εἰς τὰς στήλας τῆς «Νέας Ἑ-
ποχῆς» θὰ προκαλέσῃ εὐρίην συγκινήσεως
εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν ἡμῶν κοινὸν καὶ
θὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁμο-
φρόνων ὅλα τὰ φρικώδη μαρτύρια ἅτινα
ὑπέστη ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ εὐγενὴς καὶ πα-
τριωτικὴ ψυχὴ τοῦ ἀλησμόνητου Ἀνα-
κτοῦ κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην περίοδον
τῶν πιέσεων, τῶν βαρβαροτήτων καὶ τῶν
ταπεινώσεων. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ
διακεκριμένου Ἀμερικανοῦ δημοσιογρά-
φου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκυκλοφόρησεν εὐρέ-
ως ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῆς Βενιζελικῆς τρο-
μοκρατίας, περιλαμβάνονται συνομιλίας
καὶ συνεντεύξεις τοῦ ἀειμνήστου Κων-
σταντίνου, ἄγνωστα ἀνέκδοτα αὐτοῦ, ἄ-
γνωστα ἐντελῶς διπλωματικὰ παρασκή-
νια, ἄγνωστοι ἐνέργειαι τῶν διπλωματι-
κῶν καὶ στρατιωτικῶν παραγόντων τῆς
Ἀντάντ, περιγραφαὶ τῆς τότε ἐσωτερι-
κῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, χαρακτι-
ρισμοὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὅλως
ἀντικειμενικῶς καὶ μετ' ἐγκράτειαν ὕφους
διατυπούμενα. Ἡ μετάφρασις τοῦ βιβλί-
ου ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην
ἡμῶν κ. Χρ. Ἀγγελομάτην, ἵνα ἐξασφα-
λισθῇ ἡ πλήρης ἀπόδοσις τοῦ ὅλου κει-
μένου τοῦ συγγράμματος τούτου, τὸ ὁ-
ποῖον θὰ καταστῇ πολύτιμον κτῆμα τῶν
λατρευόντων τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ πο-

λυκλαύστου Μάρτυρος Βασιλέως ἀνα-
γνωστικῶν τῆς «Ν. Ἑποχῆς».

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

Παρά τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Δωδεκανησίων
ἀπεστάλη πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Μειονο-
τήτων εἰς Γενεὺν τὸ κάτωθι τηλεγρά-
φημα :

— «Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Δωδε-

κανησίων ἐν Αἰγύπτῳ ἐπισήμως ἀντιπροσω-
πεύουσα ὅλους τοὺς Δωδεκανησίους διαμαρ-
τύρεται ἐναντίον τῆς ἀκατανομάστου Ἰταλι-
κῆς τυραννίας, ἣτις ἐξασκεῖται εἰς τὴν μαρ-
τυρικὴν πατρίδα ἡμῶν. Τὰ Δωδεκάνησα με-
τὰς τρεῖς συνθήκας τῆς ἀπελευθερώσεώς των
τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία ἀποκροῦει διαμαρτύ-
ρονται ἐνώπιον Ὑμῶν διὰ τὴν τοιαύτην κα-
ταπάτησιν καὶ διὰ τὴν ἐξασκουμένην προπα-
γάνδαν ἐξιταλισμοῦ τῶν νήσων καὶ διὰ τὰς
ἀνηκούστους καταπίεσεις.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς
Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Γενεὺν
ἡσχολήθη ἐν Ὑπουργικοῖς συμβουλίαις με-
τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τῆς χώρας. Κυ-
ρίως ἀπασχόλησε τοὺς Ὑπουργοὺς τὸ ζή-
τημα τῆς ἐν Γενεὺν διαχειρίσεως τοῦ προ-
σφυγικοῦ δανείου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπο-
καταστάσεως, ὃ δὲ κ. Παπαναστασίου ἡ-
ξίωσεν ὅπως δοθῶν νέαι ὁδηγίαι πρὸς τὴν
ἐν Γενεὺν ἀντιπροσωπείαν πρὸς ὀριστικὴν
διευθέτησιν τῶν θεμάτων τούτων. Αἱ περὶ
παρατήσεως τοῦ κ. Παπαναστασίου φη-
μαι διεφύεσθησαν ἀντιθέτως δὲ ἐδόθησαν
νέαι ὁδηγίαι εἰς τὴν ἐν Γενεὺν ἀντιπροσω-
πείαν περὶ τῆς πορείας τῶν ἐκεῖ συνενοή-
σεων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ὑπουργικὸν Συμ-
βούλιον συζητεῖ καὶ πάλιν τὰς Νομαρχια-
κὰς μεταβολὰς καὶ ἀπασχολεῖται μετὰ τὸ Ν.
Διάταγμα τῆς Παγκρατικῆς δικτατορίας, ἀ-
ποφεύγον νὰ ἐξετάσῃ τὸ χρονίσαν ἀστυνο-
μικὸν ζήτημα καὶ τόσα ἄλλα ἐκκρεμῇ τοι-
αῦτα.

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὰς διακοπὰς, ἐξέλεξε
τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπιτροπὰς, ἐνώπιον
τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ παραπεμφθῶν
τὰ Ν. Διατάγματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκδοθῶν
μετὰ τὴν Ν. Ἐξουσιοδότησιν. Αἱ ἐπιτρο-
παὶ ἤδη ἐπελήφθησαν τῶν ἐργασιῶν των,
ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ὁ νόμος περὶ εὐθύνης
τῶν Ὑπουργῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁ-
ποῖου θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνάγκη ὑπὸ τῆς
Βουλῆς, διὰ τὴν δώξιν τῶν Παγκρατικῶν
Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Λικτάτορος. Καθ' ὅλον
τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν αἱ ἐπιτροπαὶ θ'

ἀσχοληθοῦν ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ
των συμφώνως πρὸς τῆς Ν. Ἐξουσιοδότη-
τησιν.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου πε-
ρὶ ληστείας καὶ τῶν νέων τροποποιήσεων
αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων
τοῦ ἀπέλασις εἰς τὰς νήσους τεσσάρων ἀ-
ξιωματικῶν ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Παγκά-
λου. Ἡ νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν
σχετικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν
Ἑσωτερικῶν ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου θὰ γίνῃ
αἵρεσις τῶν ἀπελευθερωμένων. Συνεχίζονται
οὕτως αἱ πράξεις διὰ τῆς δικτατορίας ἐν
ἡμέραις κοινοβουλευτικῆς ζωῆς καὶ καθ' ἣν
στιγμὴν πάντες ὁμιλοῦν περὶ ἐμαλό-
τητος.

Ἐβεβαίωτο ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Βενι-
ζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν οἰκὴν προπαρα-
σκευάζεται ὑπὸ τῶν φίλων των καὶ δογα-
νοῦται δὴδη λαϊκὴ ὑποδοχὴ κατὰ τὴν ἄφι-
ξιν τοῦ εἰς Θῆβην καὶ τὰς Ἀθήνας. Ἡ ἐκ
ἐν νέου ἀνάμειξις τοῦ ἐκ Κρήτης πρώην πρω-
θυπουργοῦ φαίνεται ἐπικειμένη, δὲν εἶνε
δὲ ἀπίθανον νὰ ὑπάρξουν καὶ πολιτικὰ γεγο-
νότα ἵνα διευκολύνουν τὴν ὡς «σωτήρος»
νέαν ἐμφάνισιν αὐτοῦ καὶ νέαν δρᾶσιν ἐν
τῇ πολιτικῇ ζωῇ τῆς χώρας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ὁμι-
λῶν πρὸς Σέβρους δημοσιογράφους ἐτόνισεν
ὅτι τὰ 3)4 τοῦ Λαοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶνε ὑπερ

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-1913

17

Εγγράφησαν ειδικῶς διὰ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν»
ἀπὸ ἀπότακτον ὑποστράτηγον μέλος τοῦ Με-
γάλου Ἐπιτελείου.

(Πᾶσα ἀναδημοσίευσις ἀπαγορεύεται ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς».)

Οἱ εὐτυχισμένοι κάτοικοι τῆς Μπαλτζας ἀπῆλυσαν ἐν ἀφαντάστῳ συγκινήσει ὅλην τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ Κωνσταντίνου διὰ τὴν ὁραίαν νίκην τοῦ Κιλκίς. Συγκεντρωμένοι εἰς τὴν πλατεῖαν ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένος τὸ Στρατηγεῖον, συνεμύθησαν τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὅποیان ἐπιδόρπισε τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης. Καὶ ὅταν ὁ Κωνσταντίνος ἀνερώνησε τὸ «Ζήτω ὁ Στρατὸς! Ζήτω ἡ Πατρίς!» οἱ Μπαλτζιῶται ἐν μιᾷ φωνῇ καὶ ἐν ἀκρατῇ ἐνθουσιασμῷ ἀνεσώθησαν.

— Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ζήτω ὁ Ἐλευθερω-
τῆς!

**

Ὁ Κωνσταντίνος ἐπλεεν εἰς ὠκεανὸν ὑπερτάτης εὐτυχίας. Ἀναγινώσκων τὰ τηλε-

τῆς Δημοκρατίας ὡς ἀπέδειξαν τὸ νόθον Δημοψήφισμα τοῦ 1924 καὶ αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ διὰ τῆς ἀναλογικῆς ψήφου. Αἱ διαβεβαιώσεις αὗται προφανῶς γενόμεναι διὰ τὴν ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν οὐδόλως δέσπη-
ρίζονται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐν μόνον πι-
στοποιῶν: ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν καὶ πολιτικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος θεωρεῖται καὶ
ἔξω ἄλυτον καὶ ὅτι πάντες γνωρίζουν ὅτι ἡ
Δημοκρατία ἐπιβλήθη βιαίως, ὥστε ἐκά-
στοτε ἡ ἀπευθύνου ἐρωτήματα περὶ αὐ-
τῆς καὶ τὰ ἐκδηλώνουν ἀμφιβολίας περὶ τῆς
σταθερότητός της. Ἐν δὲ ἀκόμη εἶναι βέ-
βαιον ὅτι τὸ Πολιτικὸν ζήτημα δὲν θὰ
λυθῇ εἰ μὴ ὅταν δι' ἐλευθέρου δημοψη-
φίσματος ἀποφανθῇ τελικῶς ὁ Λαὸς περὶ
αὐτοῦ.

Κ.

γραφήματι καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν διοικητῶν
τῶν μονάδων δι' ὧν ἐνεργήζετο μεγάλη καὶ
αἰγλήσασα ἡ νίκη τοῦ Κιλκίς εἶχε διὰ κάθε
εἰδησιν καὶ ἕνα ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ.

— Μπαρὰ! Λαμπρά! Ἐξοχα! Να μοῦ
ζήσουν τὰ παληκάρια! . .

Ἄλλ' ὅταν ἀνεγίνωσκε τὰς περιόδους ἐ-
κείνας τῶν ἐκθέσεων διὰ τῶν ὁποίων ἀνε-
κοινοῦντο αἱ ἀπώλειαι, ἀμέσως ἐσκέπαζε τὸ
λάμπρον ἐκ χαρᾶς καὶ εὐτυχίας καὶ ὑπερη-
φανείας πρόσωπόν του τὸ χρῶμα τοῦ πέν-
θους καὶ τῆς οἰκτρίας.

— Μὰς ἐστοίχισε πολὺ αὐτὸ τὸ Κιλ-
κίς! Μοῦ ἔφαγε τὸ ἄνθος τοῦ στρατοῦ
μου! Ἐπρεπεν ὅμως νὰ πέσῃ. Ἐπρεπεν
αὐτοὶ οἱ Μογγόλοι νὰ σαρωθοῦν ἀπὸ τὰ
πρόθυρα τῆς Θεσσαλονίκης.

**

Ἡ διεξχθεῖσα μεγάλη μάχη τοῦ Κιλκίς
παρουσίασε μοναδικὴν διὰ τὴν πολεμικὴν ἱ-
στορίαν σφοδρότητα. Ἐκάστη λεπτομέρεια
τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἐ-
νέκλειεν ὁλόκληρον ἡρωϊκὸν ἔπος. Οἱ ἀξιωμα-
τικοὶ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν
ἐνίσχυον τὴν ἀφάνταστον ὁρμὴν τῶν στρα-
τιωτῶν καὶ ἐδεκαπλασίωζαν τὸ θάρρος αὐ-
τῶν. . . «*Ἀμιλλα θανάτου*» εἶχε κατα-
λάβει ἀξιωματικὸς καὶ στρατιώτης. Ἀπὸ
τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν μέχρι τῶν ἀ-
νωτέρων διοικητῶν μονάδων εἶχε σβεσθῇ ἡ
ιδέα τοῦ κινδύνου, εἶχε χαθῇ ἡ ἐπιβεβλημέ-
νη συγκράτησις πρὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐκ-
δικήσεως. Οἱ στρατιῶται ἐξ ἁλλου ἐμάχοντο
ὡς . . . μεθυσμένοι. Οἱ εὐζῶνοι τοῦ Βελισσα-
ρίου, τοῦ ἡμιθέου ἐκείνου ταγματάρχου εἶχον
μετατραπῇ εἰς ἥρωας μυθιστορημάτων. Εἰς

τὸ 605 ἡ μάχη ἔλαβε χαρακτῆρα ὁμηρικόν.
Οἱ ἀντίπαλοι στρατιῶται ἤλθον εἰς χεῖρας.
Καὶ οἱ εὐζῶνοι κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην
πάλιν ἀνεδείχθησαν ὑπέρτεροι ἡρώων. Τὸ ὑ-
φόμετρον 60, θὰ μείνῃ ἱστορικὸν σύμβολον
τοσπαίου τῆς ἀνεκφράστου εὐζωνικῆς ἀν-
δρείας!

**

Ἡ Ἐπιτελάρχης κ. Δούσμανης ἔφερεν εἰς
τὸν Κωνσταντίνον τὰ κείμενα τῶν ἐπισήμων
ἀνακοινώσεων τοῦ Στρατηγεῖου πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν διαφό-
ρων Μεραρχιῶν ἐπὶ τῆς νίκης. Ὁ Κωνσταν-
τίνος μετὰ τινος ἐπουσιώδους μεταβολᾶς τὰ
ὑπέγραψε. Ἀγνωστον πῶς πρὶν ἀκόμη λήξῃ
ἡ μάχη τοῦ Κιλκίς πρὶν πέτῃ τὸ φρουριακὸν
συγκρότημα, εἶχε κυκλοφορήσῃ εἰς Θεσσα-
λονίκην ἡ πληροφορία ὅτι τὸ Κιλκίς εἶχε
πέσει. Ὁ Κωνσταντίνος μαθὼν τοῦτο ἐκ τη-
λεγραφήματος τοῦ πρίγκηπος Νικολάου
στρατιωτ. διοικητοῦ Θεσσαλονίκης εἶχεν
ἐκμανῇ.

— Τί εἶν' αὐτὰ τὰ ρεζιλήκια, εἶπεν ἐν
ὀργῇ. . .

Διὰ τὸ γόητρον ἐνὸς Βασιλέως Ἀρχηγοῦ
μάλιστα στρατοῦ, ἡ διέδοσις ψευδῶν εἰδή-
σεων ἦτο ὕβρις βραδεία. Καὶ ὅταν ὑπέγραψε τὰ
κείμενα τῶν ἐπισήμων ἀνακοινώσεων ἐπὶ τῇ
λήξει τῆς μάχης, εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν πλη-
ροφοριῶν ἀξιωματικόν.

— Νὰ τηλεγραφήσετε εἰς τὰ γραφεῖα
τύπου τὰ τῆς μάχης καὶ νὰ προσθέσητε
ἀκριβῶς τὴν ὥραν καὶ τὰ λεπτὰ ἀκόμη
ποῦ ἔπεσε τὸ Κιλκίς!

**

Ἴδου τὰ κείμενα τῶν ἱστορικῶν τηλεγρα-
φημάτων δι' ὧν τὸ Στρατηγεῖον τοῦ Κων-
σταντίνου ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν
νίκην τοῦ Κιλκίς.

1) «*Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω τὴν κατά-
ληψιν τὴν σιγμὴν ταύτην τοῦ Κιλκίς με-
τὰ τριήμερον σφοδρὸν ἀγῶνα. Ἐχθρὸς
καταδιώκεται κατὰ πόδας. Τὸ ἡθικὸν
τοῦ στρατοῦ μας ἐκτακτικόν.*»

2) «*Τριήμερος ἡρωϊκὸς ἀγὼν ἡμετέ-
ρας στρατιᾶς ἐστέφθη σήμερον δι' ὑπερ-
λάμπρον θριάμβον. Ὁ ἐχθρὸς συντρι-
βείς ὑπὸ διήμερον ὁρμητικῆς ἐπιθέσεως
καὶ κλονισθεὶς ἐν μάλλων διὰ νυκτερι-
νῆς ἐνεργείας τῶν ἡμετέρων ἐκάμφθη ὁ-
λοσχερῶς σήμερον πρωῒαν διὰ γενικῆς
ἐπιθέσεως πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ καὶ
δι' ὁρμητικῶν ἐφόδων διὰ τῆς λόγης*

εἰς πλεῖστα σημεῖα τῶν χαρακώσεων αὐ-
τοῦ. Ἀλωθέντων τῶν ὀχυρωμάτων αὐ-
τοῦ, ὁ ἐχθρὸς κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ
καὶ τρέπεται εἰς βορρᾶν. Ἡμετέρος στρα-
τὸς κατέλαβε τὴν πόλιν τοῦ Κιλκίς καὶ
ὁρμᾷ ἀνάθεκτος εἰς καταδίωξιν προτρο-
πάδην φεύγοντος ἐχθροῦ. Τὸ ἡθικὸν τῶν
στρατιωτῶν μας πανίσχυρον εἰς ὁρμὴν
καὶ ἀπαράμιλλον εἰς ἐνθουσιασμόν. Ὁ
Βασιλεὺς μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἤ-
κουσε τὸ ἄγγελμα τῆς μεγίστης νίκης
καιρίας ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως, ὑπε-
ρόχου εἰς ἔξαρσιν ὁρμητικότητος τοῦ ἡμε-
τέρου στρατοῦ, καταστρέψαντος τὴν κρα-
ταισιτάτην φυσικὴν καὶ τεχνικὴν ἀμυ-
ναν».

3) «*Μάχη Κιλκίς ἐπερατώθη 10ην
πρωινήν τῶν Βουλγάρων ἐκποιοθέντων
καὶ τραπέντων εἰς ἀτακτικὸν φυγὴν. Πυ-
ροβόλα ἀνερχόμενα εἰς 60 καὶ πλέον πε-
ριήλθον εἰς χεῖρας μας. Ὁ στρατὸς προ-
ελαύνων καταδιώκει τὸν ἐχθρὸν πρὸς
τελείαν αὐτοῦ καταστροφὴν.*»

**

Πρώτη μέριμνα τοῦ Κωνσταντίνου μετὰ
τὴν εὐτυχὴ λήξιν τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς,
Λαχανᾶ, Λιγκοβάνης, ἦτο νὰ ταφοῦν οἱ ἡ-
ρωϊκοὶ νεκροὶ μετὰ τιμῶν καὶ νὰ διακομι-
θοῦν τὸ ταχύτερον οἱ τραυματίαι.

— Οἱ Βούλγαροι τραυματίαι νὰ τύχουν
πάσης περιθάλψεως. Ἡ διαταγὴ μου
αὕτη νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ ἰδιαίτης προ-
σοχῆς!

Αὐτὰ διέτασεν ὁ Κωνσταντίνος, ὅταν οἱ
Βούλγαροι ἐσφαζαν τοὺς Ἑλληνας χωρικοὺς
καὶ τὰ γυναικόπαιδα καὶ ἐπεσπόλουν τὰ χω-
ρία των! . . .

Εἰς τὸ Σαλαμαντῇ μεταξὺ τριάκοντα
τραυματιῶν τοὺς ὁποίους ἐπρόκειτο νὰ με-
ταφέρουν εἰς Θεσσαλονίκην ἦσαν καὶ δύο
Βούλγαροι τραυματίαι. Ἐνας Ἕλληνας φαν-
τάρος προσέφερεν εἰς αὐτοὺς νερό. Ἐκεῖνοι
τὸν ὑπεχάρισσαν. Καὶ ὁ φαντάρος μειδῶν
εἶπεν:

— Ἄν ἔπερτα στὰ χεῖρά σας τί θὰ μοῦ
ἐκάνετε; . .

Καὶ πρῶτα δείγματα τῆς Βουλγαρικῆς
ἀγριότητος ὑπῆρξαν αἱ φρικαλεότητες αὐτῶν
ἐν Νιγρίτῃ. Ὁ μέραρχος κ. Σωτήλης ἐτη-
λεγράφει εἰς τὸ Στρατηγεῖον:

— Νιγρίτα καὶ πεδιάς αὐτῆς παρου-
σιάζουσιν οἰκτρὸν θέαμα. Οἱ Βούλγαροι
ἐν τῇ ἀτάκτῃ αὐτῶν ὑποχωρήσει δὲν ἔ-
φασαν παρὰ σωρὸν ἰερῶν καὶ πλῆ-

θος πτωμάτων γυναικοπαίδων και γερόντων» . . .

* *

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων συγκληθεῖσα ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐψήφισεν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κάτωθι χαιρετισμοῦ πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον.

— « Α. Μ. Βασιλέα Κωνσταντῖνον Μπάλιζαν. Ἡ καρδιά τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους πλήρης χαρᾶς, ὑπερηφάνειας καὶ θαυμασμοῦ παρακολουθεῖ μετὰ συγκινήσεως καὶ στοργῆς τὸν ἀρχάμενον μέγαν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου τὴν ἡγεσίαν μετὰ κρατερᾶς θελήσεως καὶ ἀκλονήτου πίστεως ἀνέλαβεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης.

Ἡ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τὰς δυνάμεις τῆς ἀναγεννηθείσης φυλῆς μας ὑπῆρξε δι' Ὑμᾶς, Μεγαλειότατε, εἰς τῶν μεγίστων παραγόντων τῆς νίκης, ἥτις ἔστω μετὰ τοῦδε τὰ ἔθνηκα ὅπλα.

Τὸ ἔθνος ὑπερήφανον, διότι ὁ στρατός του ἀνεδείχθη ἀντάξιός τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἀρχηγοῦ του, περιβάλλει πάντας τοὺς μαχομένους στρατιώτας τῆς πατρίδος δι' αἰσθημάτων βαθείας καὶ ἀτελειώτου εὐγνωμοσύνης καὶ ἀπεκδέχεται, ὅτι τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἀπαύστως προσφέρεται εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἑθνικῆς ἐλευθερίας θὰ καταστήσῃ σεβαστὰ εἰς τὴν συνείδησιν πάντων τὰ ἱστορικά δίκαια τοῦ γένους ἡμῶν, αἱ δὲ θυσίαι τὰς ὁποίας ἐπέβαλεν ἐκ νέου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπροσδόκητος ἐπιβουλὴ καὶ μυστὰρὰ προδοσίας ἐσῶν συμμαχικῶν ὑποχρεώσεως θ' ἀποδόσωσιν εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς δεινότερον τυραννηθεῖσαν χώραν τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐμερίας, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ

Ὁ Κωνσταντῖνος ἐδάκρυεν ὅταν ἀνέγνωσε τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον τῆς Ἑθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Ἐστὴ δὲ μίαν στιγμὴν ἄφωνος καὶ ἐβύθισε τὸ ἀέτιον βλέμμα του πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κιλκίς. Τί ἐσκέπτετο καὶ ποῖον συναίσθημα κατεῖχε τὴν ψυχὴν του αὐτὴν τὴν στιγμὴν; Τὸ συνκρίσθημα ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἔλαχεν ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ὁ κληρὸς νὰ καταστή ὁ Ἑλευθερωτὴς τοῦ Γένους! . . . Ὅτι θὰ καθί-

στατο ὁ ἀναστηλωτὴς τῆς παλαιᾶς αἰγλῆς τοῦ ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἐκχευε μερικὰ βήματα καὶ μειδιῶν ἐστράφη πρὸς τὸν ἐπιτελὴ ταγματάρχην μακαρίτην Ξενοφ. Στρατηγόν, καὶ δίδων εἰς αὐτὸν τὸ τηλεγράφημα τῷ εἶπε.

— Κράτητε ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ τοῦ τηλεγραφήματος διὰ τὸ ἀρχεῖόν σου !

Εἰς τὸ προσεχές : Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς συνεταγμένη ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Ξενοφ. Στρατηγόν. — Ἡ προέλασις πρὸς Δοϊράνην. — Ὁραῖα ἀνέκδοτα τοῦ Κωνσταντῖνου.

Ο ΑΠΟΤΑΚΤΟΣ

ΠΟΣΕΧΩΣ

Εἰς τὴν «Ν. ΕΠΟΧΗΝ»

Ο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α' ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΧΙΜΠΕΝ

Μετὰ μακρὰς προσπάθειας περιῆλθεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κατοχὴν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τὸ περίφημον βιβλίον τοῦ δημοσιογράφου Μᾶς Χίμπεν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α' ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ. Τὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀληθινὸν καταπέλτην διὰ τὸν ἑλληματιαν βενιζελισμόν οἶπται ἅπλετον φῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τραγωδίαν καὶ μᾶς παρουσιάζει τὰ παρασκήνια τοῦ φοικαλέου δράματος τὸ ὁποῖον παρασκευάσεν οὗτος μετ' ἀνταγωνιστὴν τὸν Ἑλλάδα.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἡ βενιζελικὴ προπαγάνδα καὶ ἑνὴ τις κυβερνήσις ἔσπευσαν νὰ ἐξαγοράσωσιν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν ἅμα τῇ δημοσιεύσει του, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἀντιτύπου αὐτοῦ νὰ ἀποτελῇ ἀληθινὸν ἀπόκτημα.

Ἡ «Νέα Ἐποχή» διὰ τῆς προσεχῶς ἀρχομένης δημοσιεύσεως τοῦ βιβλίου αὐτοῦ προσφέρει νέαν συμβολὴν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος καὶ εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς μεγαλειώδους μορφῆς τοῦ Ἑλληνικωτέρου τῶν Ἑλλήνων, τοῦ μεγάλου καὶ λατρευτοῦ Βασιλέως Κωνσταντῖνου τοῦ 12ου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1915 -17

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΕ

Ἡ δρασίς του ἐν Ἑλλάδι. — Τὸ Βενιζελικὸν κίνημα. — Ἡ στάσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντῖνου — Ὁ ἀποκλεισμός κλπ. κλπ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

(Συνεχίζομεν καὶ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Νταρτίζ ντὺ Φουρνέ. Εἰς τὸ δημοσιευθὲν μέρος τῶν ἀπομνημονευμάτων αὐτῶν ἐγένετο λόγος περὶ τῶν διαβιβαζομένων καθημερινῶς καὶ νέων ἀξιώσεων τῶν συμμάχων. Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1916 διεβιβάσθησαν αἱ πρῶται ἀξιώσεις τῶν συμμάχων. Ὡς ἴδωμεν νῦν ὅποια ἄλλαι προεβλήθησαν κατὰ τὸ ἐπακολουθήσαν τρίμηνον διάστημα).

Αἱ νέαι αὗται ἀξιώσεις λέγει ὁ Φουρνέ προεβλήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τριμήνου, ἀπῆλθον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

- 1) Τὸ κλείσιμον τῶν ἀσχυρμάτων.
- 2) Τὸν ἔλεγχον τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεφώνων, τῆς ἀστυνομίας τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν λιμένων τοῦ Πειραιῶς.
- 3) Τὸν ἀφοπλισμὸν, κατόπιν τῆς κατάρσεως τοῦ στόλου.
- 4) Τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἐλαφροῦ στόλου καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Ναυστάθμου τῆς Σαλαμίνας διὰ νὰ διατηρηθῇ ἐν καλῇ καταστάσει.
- 5) τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Πελοπόννησον τῶν στρατευμάτων τῶν συγκεντρωμένων εἰς Θεσσαλίαν καὶ Εὐβοίαν.
- 6) Τὴν ἀπέλασιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐχθρικοῦν πρεσβειῶν.
- 7) Τὴν παραχώρησιν τοῦ πολεμικοῦ ὅπλου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀξίωσις αὕτη μετεγράφη κατόπιν παρατηρήσεών μου εἰς ἀξίωσιν παραχωρήσεως τοῦ ἀρχειομοπολίτου ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ὅπλου, δεδομένου ὅτι ἡ δύναμις του ἦτο ὅση καὶ ἡ ἐν καιρῷ εἰρήνης.
- 8) Τὴν ἐλευθέρωσιν διέλευσιν διὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν προσοριζομένων διὰ τὴν στρατιάν τῆς Ἀνατολῆς στρατευμάτων, ἢ ἐξ αὐτῆς προερχομένων.

Ἐκτὸς τῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων τὸν Ἑλληνικὸν στόλον (ἀρ. 3 καὶ 4) τὰ ἄλλα δὲν προήρχοντο ἀπὸ τὸν ναύαρχον. Ἦτο βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι οἱ ἔλεγχοι παρέχουν μόνον ἀφορμὰς πάσης φύσεως καταχρήσεων καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἐχθρικός διακείμενος πρὸς πᾶσαν ἀξίωσιν παραχωρήσεως πολεμικοῦ ὅπλου τὸσον ἐπικίνδυνον ὥς συνθήκας διευτυποῦτο. Ἡ γνώμη του ἄλλωστε οὐδέποτε ἐξητήθη. Θὰ ἀποδειχθῇ τοῦτο ἐν συνεχείᾳ.

Ἡ διπλωματικὴ ἐπιτροπὴ

Ἡ διπλωματικὴ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν διευθέτησιν ζητημάτων τὸσον λεπτῶν, ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς πρεσβευτὰς τῶν τριῶν προστατῶν Δυνάμεων, τοῦ σερ Φράνσις Ἐλλιοτ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ πρίγκηπος Ντεμίντωφ τῆς Ρωσίας τοῦ κ. Γκυγεμέν τῆς Γαλλίας προστεθὴ ἐν τέλει καὶ ὁ κόμης Μποσδάρι, πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐξ ἀνάγκης τῶν πραγμάτων. Οἱ πρεσβευταὶ Σερβίας καὶ Βελγίου παρίσταντο εἰς τὰς συνεδριάσεις χωρὶς νὰ εἶναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ συγκεντρώσεις ἐγένοντο εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβεῖαν περὶ τὴν 6 1)2, καὶ παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας, ἰδίως ὅταν ἤμεθα εἰς Σαλαμίνα, εἰς ἀπόστασιν δηλαδὴ ὥρας καὶ πλείονος τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Ἀρχιναύαρχος, προσήρχετο τακτικώτατα ὁσάκις ζήτημά τι σπουδαῖον συνεζητεῖτο καὶ παρίστατο εἰς τὰς συζητήσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἦσαν συγκεχυμέναι καὶ ἀπέμενον ἀνευ ἀποτελεσμάτων.

Διὰ τὴν διαφώτισιν τῆς καταστάσεως, ἐπιβάλλεται νὰ λεχθῶν ὀλίγα τινὰ δι' ἑνὸς ἑκάστου τῶν κυρίων αὐτῶν.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεῖαν

Ὁ κ. Γκυγεμέν, ὁ διαδεχθεὶς τὸν κ. Ντέβιλ, εἶχεν εὖρει φθάνων εἰς Ἀθήνας τὴν Γαλλικὴν ἐπιτροπὴν ἀπειλουμένην. Σοβαρώτατα καταπολεμεῖτο ἀπὸ γερμανικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν, τὴν ὁποῖαν ὁ βαρὼνος Σένγκ εἶχεν ὀργανώσει. Ὁ ἐχθρὸς αὐτὸς

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΝΗ ΠΩΣ ΑΠΕΤΥΧΕΝ Η ΓΕΡΜ. ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΖΩΦΡ

Ἡ μάχη τοῦ Μάρνη ὑπῆρξεν ἡ ἕως σήμερον μεγίστη τῆς ιστορίας. Μετέσχον αὐτῆς 1, 500,000 ἀνδρῶν καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ αὕτη δι' ἔκρινε τὴν τύχην τοῦ Μεγάλου πολέμου.

Μετὰ τὰς ἐπὶ τῆς μάχης ταύτης κρίσεις τοῦ Διαδόχου τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου ὡς ἐν συνεχείᾳ ἐδημοσιεύσαμεν, καὶ μετὰ τὰς γενικὰς περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἀπωλείας τῆς νίκης κρίσεις τοῦ στρατάρχου Λούντεντοφ παρέχεται κατωτέρω ἀθροιστικὴ ἀφήγησις τῆς μάχης, γενομένη ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Ζώφρ πρὸς τὸν Μπέρναρντ Ντεσοῦς, σύνδεσμον τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Ἡ ἀφήγησις αὕτη ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Ντεμᾶς, ἀρχηγοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Ζώφρ, καὶ ἀποτελεῖ οὕτω περὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης μάχης τὴν μᾶλλον ἀξιόπιστον ἐκθεσιν ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν.

«Τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1914, ὡς ἀρχιστράτηγος τῶν γαλλικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν παρατεταγμέναι ἐναντίον τῶν εἰσβολέων Γερμανῶν κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Μάρνη, ἐξέδωκα τὴν ἐπομένην διαταγὴν πρὸς τὰ γενναῖα ἐκεῖνα στρατεύματα, ἡ ἀνδρεία τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ κρίνῃ τὸ μέλλον τῆς Γαλλίας:

«Ἐπειδὴ πλησιάζει ν' ἀρχίσῃ ἡ μάχη ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς χώρας μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσω εἰς ὅλους δι' ὃ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ὑποχωρήσεως ἐτελείωσε πλέον. Πρέπει νὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια διὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ ὁ ἐχθρὸς εἰς ὑποχώρησιν. Ὁ στρατιώτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ προχωρήσῃ πρέπει νὰ φυλάξῃ τὸ ἥδη κρατούμενον παρ' αὐτοῦ ἔδαφος, ἀδιάφορον μὲ ποῖαν θυσίαν. Πρέπει νὰ φονευθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ μᾶλλον ἢ νὰ ὑποχωρήσῃ».

Πόσον γενναῖως ἀντεπεκρίθησαν τὰ στρατεύματά μας εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς πατρίδος ὅλος ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει. Τὸ Παρίσι, ἡ καρδιὰ τῆς Γαλλίας, ἐσώθη. Οἱ Γερμα-

νάμενον νὰ τὸν κάμῃ νὰ διακρίνεται τῶν συναδέλφων του.

Εἰς τὸ προσεχές :

Ἡ ἀξία τῶν πληροφοριῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀκολουθοῦ.

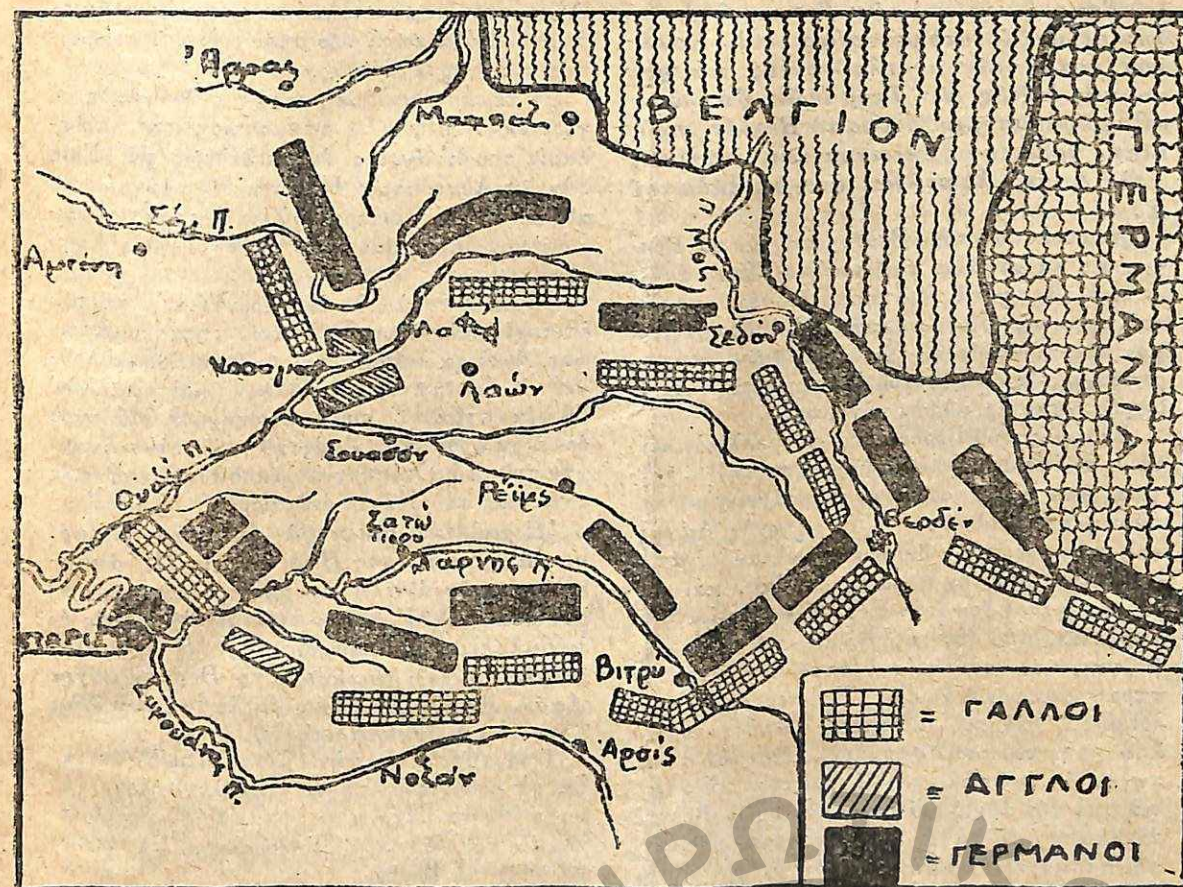
νοὶ ὠπισθοχώρησαν εἰς μίαν γραμμὴν ὅπου καθηλώθησαν. Τὰ ὄνειρα αὐτῶν περὶ ταχείας κατακτήσεως διελύθησαν.

Τὸ σχέδιον ἐστρατείας τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς βεβαιότητος ὅτι ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία θὰ εἶχε νὰ διεξγάγῃ πόλεμον ταυτοχρόνως εἰς τὰ ἀνατολικά καὶ τὰ δυτικά τῆς σύνορα. Συνεπῶς, ἔπρεπε οἱ Γερμανοὶ νὰ συγκεντρώσων πρῶτον τὸ μέγιστον τῆς δυνάμεώς των ἐναντίον τῆς Γαλλίας τοῦ ἐπικινδυνότερου τῶν ἀντιπάλων.

Ὅταν ἡ Γαλλία συνετρίβετο, θὰ ἔμπορουσαν τότε νὰ στραφῶν καὶ κτυπήσων τοὺς Ρώσους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐβράδυναν περισσότερο τῶν Γάλλων, ὅπως κινητοποιηθῶν καὶ ἐμπλακῶν εἰς τὸν ἀγῶνα, λόγῳ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ρωσσικῶν σιδηροδρόμων.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου τούτου ἐξηρτάτο ἐκ τῆς ταχύτητος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ στρατὸς τῆς Γαλλίας ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθῇ προτοῦ νὰ δυνηθῶν τὰ στρατεύματα τοῦ Τσάρου νὰ ρίψουν τὸ βάρος τῶν ἐκατομμυρίων των εἰς τὴν στρατιωτικὴν πλάστιγγα.

Τὰ γαλλογερμανικὰ σύνορα ἦσαν πλήρη φρουρίων. Ὁ γερμανικὸς στρατὸς μολοντόν ἦτο περισσότερο ἐφωδιασμένος μὲ ὕλικόν πόλεμου ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος, δὲν ἔμπορουσε νὰ ἐλπίζῃ δι' ὅτι θὰ ἔθραυε τὸν ὠχυρωμένον αὐτὸν φραγμόν, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔστη-

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΝΗ

ρίζοντο τὰ γαλλικά στρατεύματα.

Τοιοτοτρόπως τὸ γερμανικὸν ἐπιτελεῖον ἔσχε τὴν ιδέαν νὰ διεξαγάγῃ ἐπιχείρησιν εἰς ἀναπεπταμένον πεδῖον. Εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι μία τοιαύτη ἐπιχείρησις θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὅπως καταγάγουν εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μικρότερον χρόνον ἀποφασιστικὴν κατὰ τῆς Γαλλίας νίκην.

Ἐνα βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς δυτικῆς Εὐρώπης δεικνύει ὅτι ἡ μόνη ἀνοικτὴ διὰ τὴν Γαλλίαν θύρα ἦτο μέσῳ Βελγίου!

Ἡ εἰσβολὴ καὶ ἡ παραβίασις τοῦ Βελγίου παρουσίχες πολλὰς διπλωματικὰς περιπλοκάς. Ἀλλὰ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως, αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη λογικὴ. Καὶ σχεδὸν ἐπέτυχε.

Τὴν 20 Αὐγούστου 1914, εἴκοσι ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πολέμου, αἱ τρεῖς στρατιαὶ ποὺ ἀπετέλουν τὴν δεξιὰν πτέρυγαν τῶν γερμανικῶν δυνάμεων, ἐξεχύθησαν ἀ-

πὸ τὸ καταληφθὲν Ναμῦρ, εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Γαλλίας, καὶ συνεκρούσθησαν πρὸς τὴν γαλλικὴν δεξιὰν πτέρυγαν καὶ τὴν βρετανικὴν στρατιάν, ἡ ὁποία εἶχε μεταφερθῇ ἐξ Ἀγγλίας διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης.

Ὁ χεῖμαρρος τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, ὁ ὁποῖος ἐξεχύθη διὰ τοῦ Βελγίου, δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀναχαιτισθῇ κατ' ἀρχάς. Ἡ γαλλικὴ ἀριστερὰ πτέρυξ καὶ ὁλόκληρος ἡ βρετανικὴ δύναμις ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσων ὅπως ἀποφύγουν τὴν καταστροφὴν.

Τολμηρὰ μεταβολή

Ἡ κατάστασις ἠδύνατο νὰ σωθῇ διὰ τοὺς συμμάχους μόνον μὲ μίαν τολμηρὰν καὶ δύσκολον μεταβολὴν τῶν σχεδίων μας. Τὴν νύκτα τῆς 25 Αὐγούστου ἔλαβα τὴν ἀπόφασίν μου.

Ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα γαλλικὴ στρατιά θὰ παρέμεναν εἰς Λωρραίνην, μετὰ τὴν

διαταγήν ν' ἀντιταχθῶν κατὰ τῆς γερμανικῆς ἀριστερᾶς ἐνῶ αἱ σιρατιαὶ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἀριστερᾶς μας (περιλαμβανομένων καὶ τῶν βρετανῶν), αἱ ὁποῖαι ἀντίστατο γενναίως καὶ ἐπιμύτως κατὰ τοῦ προελαύνοντος κέντρου καὶ τῆς δεξιᾶς τῶν Γερμανῶν, θὰ ὠπισθοχωροῦσαν, μετὰ τὸ Βερδέν, πρὸς μίαν γραμμὴν ἐκτεινομένην δυτικῶς πρὸς Λαόν, Λαφέρ καὶ ἄνω κοιλάδα τοῦ Σόμ.

Ἀνατολικῶς τοῦ Βερδέν κείνται τὰ Βόσγια, μετὰ τὰ μεγάλα των φρούρια. Ἐκεῖ ἀντεμετωπίσθησαν αἱ πρώτη καὶ δευτέρα γαλλικαὶ στρατιά μετὰ τὰς ἑκτὴν καὶ ἑβδόμην γερμανικάς. Ὁδὲ μὲν ἐκτῶν στρατιῶν τούτων μετέτρεχε τῆς μάχης τοῦ Μάρνη ἢ εἰς τοὺς ὀδηγήσαντας εἰς αὐτὴν ἀγῶνας.

Δυτικῶς τοῦ Βερδέν ἦτο τὸ γαλλικὸν κέντρον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν τρίτην στρατιάν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαρράϊγ τὴν τετάρτην στρατιάν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λάγκλ, καὶ τὴν νεωστὶ δημιουργηθεῖσαν ἑνάτην στρατιάν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φός, καὶ εἶχεν ἀπέναντί του τὴν πέμπτην γερμανικὴν στρατιάν, ὑπὸ τὸν πρίγκηπα τῆς Βυρτεμβέργης, καὶ τὴν τρίτην στρατιάν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φόν Χάουζελ. Ἐπιπεραιτέρω πρὸς δυσμὰς ἡ γαλλικὴ ἀριστερά, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὴν πέμπτην στρατιάν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λανρετσάκ, καὶ ἡ βρετανικὴ στρατιά ὑπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον σέρ Τζὼν Φρέντε, ἀντετάσσοντο κατὰ τῆς δευτέρας γερμανικῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φόν Μπύλωβ, καὶ τῆς πρώτης στρατιᾶς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φόν Κλούκ.

Νέα Στρατιά

Τὸ σχέδιόν μου τῆς 25ης Αὐγούστου, ἐκτὸς τῆς ὑποχωρήσεως εἰς τὰς γραμμὰς Βερδέν-Λαφέρ, περιελάμβανε καὶ τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς ἐντελῶς νέας γαλλικῆς στρατιᾶς, εἰς τὸ ἀριστερόν καὶ τὰ μετόπισθεν τῆς βρετανικῆς στρατιᾶς.

Ἡ στρατιά αὐτὴ ὠνομάσθη ἑκτὴ, καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Μωνουρού.

Ἦρχισε συγκεντρουμένη τὴν 27 Αὐγούστου. Ἀπετελέσθη ἀπὸ στρατεύματα λαμβανόμενα ἐκ τοῦ δεξιοῦ μας ἐν Λωρραίνῃ ἔργον τῆς ἡτο ἢ παρεμπόδισις τῆς υπερφαλαγγίσεως τῶν δυνάμεών μας διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς υπερφαλαγγίσεως τοῦ ἐχθροῦ. Ἐνδεχομένως δὲ θὰ ἐπροστάτευε τοὺς Παρισίους.

Κατὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένους τῆς 25 Αὐ-

γούστου ἡμέρας ἔλαβον χώραν πολλὰ μικροτερὰ γαλλικὰ ἐπιτυχία. Ἡ τετάρτη στρατιά τοῦ στρατηγοῦ Λάγκλ ἐκέρδισε τὴν 27 Αὐγούστου σημαντικὴν ἐπιτυχίαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μόζα κατὰ τῆς στρατιᾶς τοῦ πρίγκηπος τῆς Βυρτεμβέργης.

Ἡ πέμπτη γαλλικὴ στρατιά ἠνάγκασε τὸ γερμανικὸν δεξιὸν νὰ σταματήσῃ τὴν προέλασιν του δι' ἀγρίας ἀντεπιθέσεως εἰς Γκλζ τὴν 29 Αὐγούστου. Καὶ τὴν 25 Αὐγούστου αἱ πρώτη καὶ δευτέρα γαλλικαὶ στρατιαὶ κατήγαγον σπουδαίαν ἀμυντικὴν νίκην εἰς Λωρραίνην.

Ἀλλά, παρὰ τὰς ἐνθαρρυντικὰς ταύτας ἐπιτυχίας, ἡ διέταξις τῶν στρατευμάτων μας, ἀντὶ νὰ καθίσταται συνεχῆς, ἐξηκολούθει νὰ διασπᾶται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ἡ νέα στρατιά τοῦ στρατηγοῦ Μωνουρού δὲν εἶχε προφθασῇ ν' ἀφίχθῃ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σόμ, ὅποτε ἡ ἐμποσθοφυλακὴ τῆς στρατιᾶς τοῦ Κλούκ ἐνεφανίσθη.

Ἡ γαλλικὴ ἀριστερά ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ τραπῇ πρὸς Παρισίους. Οἱ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐπιθέσεως ὅροι δὲν εἶχον πραγματοποιηθῇ. Μᾶς ἐπεβάλλετο νέα ὑποχώρησις. Ἡ γραμμὴ ἡ ἐκτεινομένη δυτικῶς ἀπὸ Βερδέν μέχρι Λαόν. Λαφέρ καὶ ἄνω κοιλάδος τοῦ Σόμ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Τοιοῦτοτρόπως, τὴν 1 Σεπτεμβρίου διέταξα τὰ στρατεύματα νὰ ἐξακολουθήσουν ὑποχωροῦντα μέχρι μιᾶς γραμμῆς στηριζομένης εἰς τὸν ποταμὸν Σηκουάνα, μετὰ ἄξονα πάντοτε τὸ Βερδέν.

Ἡ πέμπτη στρατιά θὰ ὠπισθοχωροῦσε εἰς Νοζάν, νοτιοανατολικῶς τῶν Παρισίων ἢ ἐνάτη στρατιά τοῦ Φός θὰ ἐσταματοῦσε νοτίως τοῦ Ἀρσίς εἰς τὸν ποταμὸν Ὁμπ, παραπόταμον τοῦ Σηκουάνα, πηγάζοντα ἀνατολικῶς τοῦ Νοζάν ἢ τετάρτη στρατιά τοῦ Λάγκλ θὰ ἔμενε ἀνατολικῶς τοῦ Βιτρύ, εἰς τὸν ποταμὸν Ὀρναίν, παραπόταμον τοῦ Μάρνη, πηγάζοντα βορειοανατολικῶς τοῦ Ἀρσίς καὶ τοῦ Σαρράϊγ ἢ τρίτη στρατιά ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ εἰς Μπάρ-λε-Ντύκ, ἐπὶ τοῦ Ὀρναίν, βορειοανατολικῶς τοῦ Βιτρύ.

Ἡ γραμμὴ αὕτη, ἡ ὁποία ἀπετέλει ἡμικύκλιον ἀπὸ τοῦ Βερδέν μέχρι τῶν περιχώρων τῶν Παρισίων, ἐχαρκτηρίζετο, εἰς τὰς πρὸς ὅλας τὰς στρατιᾶς διαταγὰς μου, «ὡς τὸ ὅριον τῆς ὑποχωρήσεως, χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ συνεπάγεται ὅτι ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ὅριον ἐκεῖνο». Καὶ δὲν ἐφθάσαμεν εἰς αὐτό.

Τὴν 5 Σεπτεμβρίου, αἱ συμμαχικαὶ στρα-

τιαὶ ἐσταμάτησαν καὶ ἤρχισαν, μετὰ τὸ Σηκουάνα καὶ Μάρνη, τὴν ἐπίθεσιν ἢ ὁποῖα κατὰ τὰς ἐπομένους πέντε ἡμέρας ἔσωσε τὴν Γαλλίαν, κατέστρεψεν ὁλόκληρον τὸ γερμανικὸν σχέδιον ἐκστρατείας, καὶ μετέβαλε τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν ἀπὸ ἀναπεπταμένην μάχην εἰς πόλεμον κατατριβῆς.

Ἡ περίοδος τῆς ὑποχωρήσεως ἐχρησίμευσε διὰ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις μετὰ τῶν στρατευμάτων, ν' ἀναπληρωθῶν τὰ κενά, νὰ μεταφερθῶν μεγάλαι δυνάμεις στρατιωτῶν ἀπὸ τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερόν—αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ παίξουν ἀποφασιστικὸν μέρος εἰς τὴν ἐπομένην μάχην—καὶ νὰ ἐνισχυθῶν τὰ μετὰ τῶν στρατιῶν κενὰ μετὰ σώματα ἱππικοῦ, ὀργανωμένα εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄλλ' ἀσχέτως μετὰ τὴν καλὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου τούτου τῆς ὑποχωρήσεως, ἡ ἀπόρριψις τῆς ὑποχωρήσεως ἦτο πλήρης κινδύνων.

Ἐπὶ πρῶτοις, ἐγκατελείπαμεν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἄλλον τομέα τοῦ ἐδάφους μας. Κατ' ἀτυχὴ σύμπτωσιν, τὰ βόρεια καὶ τὰ ἀνατολικὰ δικεμερίσματα τῆς γαλλικῆς περιελάμβαναν τὰς πλουσιωτέρας ἐπαρχίας τῆς. Καὶ ἡ ἐξορμή ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβῃ χώραν εἰς τὸ Βέλγιον, ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν θὰ ἐσέβοντο οὔτε τὴν ἰδιοκτησίαν οὔτε τὸν πληθυσμὸν τῶν καταλαμβανομένων μερῶν.

Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ καθίστατο τὸν πόλεμον σοβαρόν, ἀνυπόφορον διὰ τὸν ἀστικὸν πληθυσμὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐσυντομεύετο οὕτω καὶ θὰ ἦτο ἀποφασιστικός.

Ἐπὶ πλέον οἱ Παριῖσι, ἡ πρωτεύουσα καὶ ἡ καρδιὰ τῆς Γαλλίας, θὰ εὕρισκετο μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων.

Σιρατιῶν: ΖΩΦΡ

Εἰς τὸ προσεχές: Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀφηγήσεως τοῦ στρατάρχου Ζώφρ.

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Παράλληλισμός αὐτοῦ πρὸς τὰ νεώτερα ἔθνη πνευματικῶς, πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς. — Φιλολογία. — Φιλοσοφία. — Καλλιτεχνία. — Πατριωτισμός.

Ἀπομίμῃσις δύο Ἑλληνικῶν ἐθίμων ὑπὸ τῶν νέων συμμάχων. — Παρομοίωσις τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Γάλλους.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ λεπτοῦ αἰσθηματος ὅπερ διέκρινε τότε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, θ' ἀναφέρωμεν δύο ἔθιμα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα λησμονηθέντα κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς βαρβαρότητος, ἀνέζησαν μόλις κατὰ τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν. Εἶναι ταῦτα πρῶτον, ἡ ταφὴ τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, συμβολίζοντος τὴν ταφὴν πάντων τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον, τῶν ὁποίων τὰ σώματα δὲν ἀνευρέθησαν μετὰ τὴν μάχην. Δεύτερον ἡ ὀλιγόλεπτος σιωπὴ ἢ τηρουμένη εἰς ἐπισήμους τινὰς περιπτώσεις παρὰ μιᾶς ὁλότητος, ἐχούσης τὴν προσοχὴν προσοηλωμένην εἰς τὸ γεγονὸς ὅπερ προῦκάλεσε ταύτην. Ἀμφότερα τὰ ἔθιμα ἐμυμήθησαν οἱ Σύμμαχοι μετὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ὁποῖαν αἱ χώραι αὐτῶν, ἰδίᾳ ἐκάστη, ἐνεταφίαν ἐν ἐπισήμῳ ποιῆν τὸν ἀγνώστον στρατιώτην ὑπὸ τὸν ἄνω ρηθέντα συμβολισμόν. Πάντες ἐνθυμούμεθα μεθ' ὁποίας ἐπισημό-

της ἐγένετο Ἀμερικὴ ἡ ταφὴ τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ἀολιγκτων τοῦ Διαμερίσματος τῆς Κολουμβίας, καὶ τὴν ὀλιγόλεπτον σιωπὴν ἣτις ἐτηροῦθη παρὰ πάντων ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καθ' ἡν στιγμὴν ὁ ὑποτιθέμενος νεκρὸς ἀγνώστος στρατιώτης κατετίθετο ἐν τῷ τάφῳ.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐγένετο ἡ ταφὴ τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων, τῶν δὲ ἐπιτάφιον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Περικλῆς διὰ πάντας τοὺς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ φονευθέντας συμάχους, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη. Τὰ ὁστὰ τῶν πεσόντων τότε στρατιωτῶν ἐκάστης φυλῆς ἐτέθησαν ἐντός ἰδιαίτερας λάσσανος καὶ κατετέθησαν ἐν κοινῷ τάφῳ. Μία λάσσανος κενὴ ὁστῶν κατετέθη ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ, ἐκπροσωποῦσα τὸν ἀγνώστον στρατιώτην, ἦτοι τοὺς πεσόντας κατὰ τὴν μάχην, ὧν τὰ ὁστὰ δὲν ἀνευρέθησαν.

Ἡ καθιέρωσις τῆς σιωπῆς ὀλιγόλεπτον προσευχῆς χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας

ΔΙΕΘΝΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Κ. Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ;

«Από τινος ήδη χρόνου δὲν παρέχεται ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ δημοσιεύω-
τα εἰς τὸν τύπον τηλεγραφήματα σχετικὰ
μέτ' αὐτὰς σοβαρὰς ἐμφυλίου διενέξεως, αἵτι-
νες χωρίζουν τὸ κομμουνιστικὸν τῆς Ρωσσίας
κόμμα.

Ἀπέναντι τῶν σήμερον κορυφούντων, οἵ-
τινες ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στάλιν ἐπιμένουν
εἰς τὴν πλήρη ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τρότσκι
καὶ τοῦ Ζηνόβιεφ ἐκ τοῦ κόμματος λόγων
ὡς τῆς ἀδιαλλάκτου πολιτικῆς των, ὑπό-
χει μία μεγάλη μερὶς τοῦ Ρωσικοῦ προλε-
ταριάτου, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ παραδε-
χθῇ οὔτε νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ δύο ἀπὸ τοὺς
μεγαλειτέρους πρωτεργάτας τῆς Ρωσικῆς
ἐπαναστάσεως κατέστησαν εἰς διάστημα ὀ-
λιγώτερον τῶν δέκα ἐτῶν ἄχρηστοι. καὶ σχε-
δὸν ἐπικίνδυνοι παράγοντες τοῦ Κομμουνι-
στικοῦ κόμματος.

Ἄν ἡ πολιτικὴ τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Σο-
κόλνικοφ καὶ τοῦ Κάμενεφ, κατὰ τοὺς τε-
λευταίους ἰδίως μῆνας ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ
προσκομίσῃ κέρδη εἰς τὴν Ρωσσίαν, βεβαίως
ἡ θέσις τῶν ἀντιπάλων των δὲν ἦτο τόσον
ἰσχυρὰ ὡς ὁμολογουμένως εἶναι σήμερον ἡ
θέσις τοῦ Τρότσκι καὶ τοῦ Ζηνόβιεφ.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὅσον καὶ ἂν
τοὺς θεωρεῖ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν παγκόσμιον
εἰρήνην, καὶ ὅσον καὶ ἂν ἀποκορῇ τὸ ἀδι-
άλλακτον πρόγραμμα εἶναι πάντως ὑποχρεω-
μένος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἔχει ἀπέναντί του

ποῦς ἀμίλλης πρὸς τέρεν, ἄσκησιν καὶ προα-
γωγὴν τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινῶν συμφερόν-
των, ὡς μαρτυροῦσι τὰ Ἀφρικτικὰ συνέ-
δρια, ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἐφ' ἡβῶν Σπαρτιατῶν,
τὰ Παναθηναῖα, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὰ
Νέμεα, τὰ Ἰσθμια κλπ. Τί ἄλλο δηλοῦσι τὰ
κέντρα ταῦτα τῆς κοινῆς συναντήσεως ἢ
ἐξημέρωσιν ἡθῶν, ἀντίληψιν τῆς ζωῆς καὶ
τῆς κοινωνίας ὁρμητέραν, εὐγενεστέραν καὶ
διπλασιαστικώτεραν ἐκείνης ἡ ὁποία διέκρινε
τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης κατὰ καὶ μετὰ τὴν
Ἀναγέννησιν;

(Ἔπεται συνέχεια)
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΚΑΒΟΣ

τοὺς δύο ἰσχυροτέρους ἄνδρας τοὺς ὁποίους
εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ζωῆς παρουσιάζει ἡ
Σοβιετικὴ Ρωσσία.

Ὁ ρόλος τῶν ὁποίων διεδραμάτισαν εἰς
τὴν Σοβιετικὴν ἐπανάστασιν ὁ Τρότσκι καὶ
ὁ Ζηνόβιεφ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθῇ
πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν καὶ παί-
ζουν ἀκόμη οἱ ἀντίπαλοί των. Ὁ Στάλιν
ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν δύναμιν ὅπως ἐπι-
βληθῇ εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἀγρότας
τῆς Ρωσσίας εἶναι ὅμως ζήτημα ἂν εἰς σιγ-
μὰς πολιτικῆς κρίσεως δύναται νὰ συναρπά-
σῃ νὰ φανατίσῃ καὶ ἡλεκτίσῃ τὸ κομμου-
νιστικὸν κόμμα τὸ ὁποῖον εἰς τὴν μεγίστην
πλειονότητά του δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀγρότας
ἀλλὰ ἀπὸ συνειδητοὺς ἐργάτας.

Ἀναγνωρίζομεν βεβαίως ὅλοι ὅτι εἰς τὸν
Σύνδεσμον τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν
Δημοκρατιῶν, οἱ ἀγρόται οἵτινες ἀποτελοῦν
τὰ 90 ο)ο τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ρωσσίας,
ἔχουν τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὅταν ὁ-
μως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Σοβιετικὸν
καθεστῶς δὲν εἶναι Λαοκρατικὸν οὔτε διεν-
δύνεται ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὅτι εἶ-
ναι ἀντιθέτως μία δικτατορικῶς ὁργανωμέ-
νη καὶ αὐστηρῶς πειθαρχοῦσα δύναμις, τό-
τε θ' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ὁ Στάλιν προκειμέ-
νου νὰ κινητοποιήσῃ τοὺς χωρικοὺς του κα-
τὰ τῆς μερίδος τοῦ Τρότσκι θὰ ἀπαντήσῃ
μεγάλας δυσκολίας, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ Τρότ-
σκι, ὅστις ἔχει μαζὺ του τὰ μᾶλλον ἀδιάλ-
λακτα, τὰ μᾶλλον φανατικά καὶ τὰ μᾶλλον
μορφωμένα (ἀπὸ κομμουνιστικῆς ἀπόψεως)
στοιχεῖα τῆς χώρας, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ
πολὺ ταχύτερον εἰς τοὺς ἀντιπάλους του.

Τὸ δῆλημα τὸ ὁποῖον ὁ Τρότσκι μετὰ
τοῦ Ζηνόβιεφ θέτουν σήμερον ἐνώπιον τοῦ
Ρωσικοῦ καὶ τοῦ διεθνoῦς Κομμουνισμοῦ
εἶναι τὸ ἑξῆς: «Ποῖοι θὰ διοικήσουν τὴν
νέαν Ρωσσίαν; Θὰ εἶναι οἱ χωρικοὶ, οἵτινες
μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐδείξαν τά-
σεις φανερώς ἀντικομμουνιστικὰς, καὶ οἱ ὁ-
ποιοὶ ἀφιέμενοι ἐλευθεροὶ θὰ περιέπιπτον
ἴσως καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα κανενὸς ἀντικομ-
μουνιστικοῦ καὶ ἴσως καὶ Τσαρικοῦ καθεστῶ-
τος, ἢ οἱ διανοούμενοι οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν
ὅλην τὴν τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν
τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ εἰς τὴν προκτικὴν του

ἐφαρμογὴν;»

Ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσ-
σία θὰ δώσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θὰ ἐξα-
κηθῇ τὸ μέλλον τῆς, καὶ ἐν τινὶ μέτρῳ καὶ τὸ
μέλλον ὅλων ἐκείνων τῶν λαῶν οἵτινες προσ-
εδέθησαν εἰς τὸ ἄρμα τῆς.

Ὁ πόλεμος προμηνύεται τραχὺς καὶ θὰ
διεξαχθῇ προσεχῶς εἰς τὸ Πανρωσικὸν Συ-
νέδριον τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ τὸν προ-
σεχῇ Νοέμβριον. Ἡ Ρωσσία τότε θὰ ἐκλέ-
ξῃ μεταξὺ τῶν δύο δρόμων οἵτινες ἀνοίγον-
ται ἐνώπιόν της. Καὶ τότε ὁ κόσμος ὅλος
θὰ κανονίσῃ ἀναλόγως τὴν ἀπέναντι τῆς
Μόσχας στάσιν του.

ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Ἐν ἑκ τῶν τμημάτων τοῦ Πολιτικοῦ Ἰν-
στιτούτου Οὐλίανισταουν τὸ ὁποῖον συγ-
κεντρώνει τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον
πολλοῦ κόσμου εἶναι τὸ ἀφορῶν τὰς συζη-
τήσεις περὶ Δικτατορίας τῆς Δημοκρατίας
ἢ μᾶλλον τῆς Λαοκρατίας, ὅπως διατυπώ-
νται εὐστοχώτερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ ἐν-
νοια τὴν ὁποίαν οἱ Ἀγγλοὶ δίδουν εἰς τὴν
λέξιν Δημοκρατία.

Τὸ τμήμα τοῦτο ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυν-
σιν τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ κ. Σπένσερ,
τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὁχάιτο, εὐθὺς ἀπὸ
τῆς ἐνᾶσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου
τῆς ἐνᾶσεως τὸ πρόβλημα μετὰ τὸ ὁποῖον ἀσχ-
οῦται εἶναι ζωτικώτατον εἰς τὴν ἐποχὴν μας
καὶ ἄξιον τῆς σοβαρωτέρας καὶ συστηματικῆς
τεράς μελέτης.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων προβλη-
μάτων τὰ ὁποῖα ὁ μέγας πόλεμος ἀφῆκεν εἰς
τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ πρόβλημα τοῦ περιο-
ρισμοῦ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ἀνά-
δειξις καὶ ἐπικράτησις σειρὰς ὅλης δικτατο-
ρικῶν καθεστώτων εἰς τὴν Εὐρώπην
καὶ πολλὰς ἄλλας μὴ Εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἡ
πῆρε, καὶ παραμένει ἀκόμη σπουδαιότατον.

Ἐκεῖτο τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὴν ὅλην κα-
τάστασιν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν εἶναι τὸ
γεγονὸς ὅτι ὁ μέγας πόλεμος τουλάχιστον
κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη του, καὶ ἰδίως με-
τὰ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν
διεξήχθη καὶ ἐκεοδήθη ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὲρ
τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Λαοκρατίας. Τοιοῦτο-
τρόπως ὅταν πρώτη ἡ Ρωσικὴ καὶ κατόπιν
ἡ Γερμανικὴ ἐπανάστασις κατώρθωσαν ν'
ἀνατρέψουν τοὺς Ρωμανῶφ καὶ τοὺς Χοεν-
τσόλλερν, δὲν ἔμεινε φιλελεύθερος ἄνθρω-

πος εἰς τὸν κόσμον ὅστις νὰ μὴ χαιρετήσῃ
τὴν διπλὴν ἐκείνην μεταπολίτευσιν ὡς ἐπι-
σφραγίζουσαν τὸν θρίαμβον τῆς Λαοκρατίας.

Ἦρκεσεν ἐν τούτοις τὰ λάβῃ ἡ Ρωσικὴ
ἐπανάστασις τὴν μορφήν τὴν ὁποίαν βρα-
δύτερον ἔλαβεν, διὰ νὰ ἴδωμεν μίαν παγκό-
σμιον κατακραυγὴν κατὰ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ
οὗτινος ἡ ἐξάπλωσις εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ
Δυτικὴν Εὐρώπην, διὰ τῶν κινήματων τοῦ
Μπέλα Κούν ἐν Οὐγγαρία καὶ τοῦ Κούρτ
Ἀϊσνερ, ἐν Βαυαρία, ἐθεωρήθη ὡς ἡ μεγα-
λειτέρα συμφορὰ ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ πλή-
ξη τὴν πολιτικοοικονομικὴν ζωὴν τῆς Εὐ-
ρώπης.

Τοιοῦτοτρόπως ὅταν τὸ ἐπαναστατικὸν κῶ-
μα ἐφθασε μέχρις Ἰταλίας διὰ νὰ συντριβῇ
εἰς τὸν βράχον τῆς Φατσιατικῆς ἀντιστάσεως,
οἱ ἴδιοι Λαοκράται τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμε-
ρικῆς οἵτινες ἐπανηγύρισαν τὴν ἀνατροπὴν
τῶν μοναρχιῶν τῆς Ρωσσίας καὶ Γερμανίας,
ἔγιναν ὑμνωδοὶ τοῦ Μπενίτο Μουσσολίνι
τοῦ ἐγκαθιδρύσαντος ἐν Ἰταλίᾳ ἐν καθεστῶς
ὅπερ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κρινόμενον ἀπε-
δείχθη ὡς πολὺ χειρότερον τῆς Καϊζερικῆς
ἀπολυταρχίας.

Ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλη ἐνθάδουσις τὴν ὁ-
ποίαν ἔλαβεν ὁ Φατσιασμός ἀπὸ τοὺς μᾶλλον
ἐνθουσιώδεις πολεμίους τοῦ Σοβιετικοῦ
Κομμουνισμοῦ ἔφερον εἰς τὸ μέσον πληθω-
ρὰν μιμητῶν τοῦ Μουσσολίνι ἀπὸ τοῦ Πρί-
μο Δε Ριβέρα, μέχρι τοῦ Μουσταφᾶ
Κεμάλ καὶ ἀπὸ τοῦ Χορτι μέχρι τοῦ Πιλ-
σοῦδσκι, καὶ ἀπὸ τοῦ Βρατιάνου μέχρι τοῦ
νέου Σάχου τῆς Περσίας.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ συνταγματικὰ κοινο-
βουλευτικὰ καθεστῶτα τῆς Εὐρώπης εὐρε-
θέντα μεταξὺ τῆς Εὐρωπῆς Δικτατορίας τῆς
Μόσχας καὶ τῆς Μαύρης Δικτατορίας τῆς
Ρώμης, διέτρεξαν πρὸς σιγὴν κρίσιν σο-
βαρώτατην ἥτις δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι σή-
μερον ἔχασε τὴν δεξιὰν μορφήν της, καὶ
πλησιάζει ἴσως εἰς τὸ τέλος της.

Ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τούτου τῆς ἐκμη-
δενίσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ἀπὸ διαφό-
ρους ὀλιγαρχικὰς δικτατορίας ἡ Λαοκρατία
καλεῖται ν' ἀμυνθῇ μετὰ τὰ μέσα τὰ ὁ-
ποῖα διαθέτει. Καὶ τὸ Ἰνστιτούτον τοῦ Οὐ-
λίανισταουν τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσε ἐν τῶν κυ-
ριωτέρων τμημάτων του εἰς τὴν μελέτην τοῦ
προβλήματος τούτου, προσφέρει εἰς τὸν μέ-
γαν τοῦτον λαϊκὸν ἀγῶνα μίαν σημαντικὴν
καὶ ἀξιολογὸν ὑπηρεσίαν.

(Ἀτλαντίς)

ΑΔΑΜ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ

Βιβλιογραφία

Α. Δ. . Γωάννινα— Έμάθουμεν δι' διω-
ρίσθη 'Επιθεωρητής τών. . . Μονών. 'Ο-
μολογούμεν, δι' διὰ πρώτην φοράν ηκούσα-
μεν τὴν ὑπαρξίν τοιαύτης θέσεως.

—κ. Γωάννην Γεωργόπουλον— Πάτρας.
Θέλετε δηλαδὴ νὰ γίνῃ καὶ ἡ «Ν. Ἐποχὴ»
ὄργανον τυφλῶν τῶν διαφόρων κομματι-
τικῶν συμφερόντων; Τότε δὲν θὰ εἶχε λό-
γον ὑπάρξεως.

—«Ὁμόφρονα» Καλάμας.— Εὐαρεστη-
θῆτε νὰ πιστοποιήσῃτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς
σας τὴν ἀκρίβειαν τῶν καταγγελομένων.

—κ. Ἐλευθ. Παπαναγιώτου— Βόλον—
"Ανευ τῆς καταβολῆς τῆς συνδρομῆς οὐδεὶς
ἐγγράφεται. "Οποῖος καὶ εἰς τὸν χυλὸν φυ-
σᾶ καὶ τὴν γιούρτην. . . Καὶ ἔχομεν καὶ
τόσον. . .

—κ. Γεώργιον Καλούδην— Ἐνταῦθα—
"Ο κ. Γ. Στρέϊτ μετὰ τὴν ἀπουσίαν ἑβδομά-
δων τινῶν ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Ζυρίχην.

—Π. Γ. Ἀποστολίδην— Ἐνταῦθα—
Νὰ μὴ ἐκπλήττεσθε. Ἐπὶ ἐν καὶ ἡμῖς ἔτος
σᾶς ἐστάλη ἡ «Ν. Ἐποχὴ» —τῇ αἰτήσε-
σας δὲ— καὶ μολονότι εἰδοποιήθητε περὶ
τῆς διακοπῆς, ἐν τούτοις δὲν ἀπεστείλατε
τὴν συνδρομὴν σας. Θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἡ διεύ-
θυνσις τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἂν εἶχε πόρους
καὶ ἠδύνατο νὰ διανέμῃ τὰ τεύχη δωρεάν.

«Ἐλευθερόφρονα» —Θεσσαλονίκη—
ἰδρυτῆς καὶ διευθυντῆς τῆς «Ν. Ἐποχῆς»
κ. Γωάν. Μάλλωσος ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ
δεχθῇ προσφερθεῖσαν ἀνωτάτην δημοσίαν.
θέσιν. Ἀφροσιωμένος εἰς τὴν συγγραφὴν
τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ συγγράμματός του
«ἡ πολιτικὴ Ἱστορία τοῦ Α. Π. Γούναρη»
ἔχει διακόψει πᾶσαν ἐπαφὴν μετὰ τῶν δια-
φόρων πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

—Ξενοφ. Ἀβράμογλου— Πειραιᾶ. Εἰκό-
νας τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας (Κωνσταν-
τίνου Σοφίας Γεργίας) καὶ τῆς δίκης τῶν
πολιτικῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἔχει ὁ φωτογράφος
κ. Ζακρὶλαράς.

—«Βασιλόφρονα» —Αἰδημὸν— Ἀγνο-
οῦμεν τοὺς χόντας τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ
μνημοσύνου τῆς Φλωρεντίας.

—Ἐλένην Γαλιάνου— Πειραιᾶ— Διὰ
ν' ἀποφύγωμεν τὰς ζημίας. Διότι ὅχι μό-
νον πολλοί, ἀπειροὶ ἔλαβον τὴν σειρὰν τῆς
«Ν. Ἐποχῆς» ἀρνηθέντες τὴν συνδρομὴν
τῶν, ἀλλὰ ἔλαβον καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον
καὶ τὸν Α'. τόμον τῆς Ἱστορίας εἰς βί-

ρος ἡμῶν ἀναγωνιζομένων διὰ τὴν ἐκδοσὶν
τοῦ ὅλου ἔργου.

—«Π[ρί]εργον» —Κόρινθον— Εἵμεθα,
τὸ βροντοφωνοῦμεν, Γουναρικοὶ καὶ τοῦ κ.
Τσαλδάρη ἀκόμη, Μερκουρικοὶ ὅμως δὲν
δυνάμεθα νὰ γείνωμεν. Διότι ὑπῆρξαμεν
πολὺ πρὸ αὐτῶν Γουναρικοί, τὴν δὲ Ἱε-
ρὰν Μνήμην τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ ἐ-
ξυμνήσαμεν καὶ ἐξυμνοῦμεν ὑπὲρ πάντα ἄλ-
λον, ὅπως εἶνε γνωστὸν ἐκτὸς καὶ ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος. Τίποτε ἄλλο.

ΕΝΑ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἡ χήρα καὶ τὰ τρία ὄρφανὰ ἐκλεκτοῦ α-
μόφρονος, ἀποβιώσαντος συνεπείᾳ νοσήμα-
τος ἐξ οὗ προσεβλήθη κατὰ τὴν μαύρην τυ-
ραννικὴν περιόδον τῶν βενιζελικῶν καταδιώ-
ξεων (1917—1920) τελοῦν εἰς τὸ ἔσχατον
σημεῖον τῆς πενίας, στερούμενοι καὶ αὐτοῦ
τοῦ ἄρτου! . .

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἤνοιξε κατάλογον εἰσ-
φορῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀτυχοῦς ταύ-
της οἰκογενείας καὶ ἀπευθύνει θερμὴν ἐκ-
κλήσιν πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῆς φίλους καὶ
ὁμόφρονas ὅπως ἀποστείλουν τὸν ὀβολὸν
τῶν.

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν	δρ. 4.150
Ἐρwanos ἐν.Θεσ)νίκη ὑπὸ τοῦ φίλου	
τῆς «Ν. Ἐποχῆς» κ. Χ.	1.875
Ἐρwanos ἐν Πάτραις ὑπὸ τοῦ φίλου	
τῆς «Ν. Ἐποχῆς» κ. Κ.	2.250

Τὸ Σύνολον δρχμ. 8.275

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ν. Ἐποχῆς» παρῆ-
δωσε τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν εἰς τὴν πάσχουσαν
οἰκογένειαν, λαβοῦσα τὴν σχετικὴν ἀπόδει-
ξιν. Νέαι εἰσφοραὶ γίνονται δεκταὶ ὥς καὶ
μέχρι τοῦδε.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ καθυ-
στεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ
Βου καὶ Γου ἔτους ὅπως ἐμδά-
σωσιν αὐτάς, διευκολύνοντες τὴν
προσπίθειαν ἡμῶν διὰ τὴν ἀρτιω-
τέραν ἐκδοσὶν τῆς «Ν. Ἐποχῆς»
καὶ ἀποκτώντες τὸ δικαίωμα τῆς
λήψεως ΔΩΡΕΑΝ τοῦ Βου τό-
μου τῆς Ἱστορίας Α. Γούναρη».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον δλοκλήρως καταβεβλημένον Δρχ. 10,000,000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 11,616,111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ & ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Ἐν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλάμας, Θεσσαλονίκη, Ἀχαΐα.
Πάρῳ, Κύμη, Βελίκα, Γαστούνη, Βραχατίῳ, Δευκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ,
Μαριοπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι : Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.

Οἰνόπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιίαν καὶ μετουσιωμένον διάφωτισμόν καὶ θέρ-
μανσιν.

Οἶνοι εἰς φιάλας : Ἐπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

Βερμουτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

Ἀπόσταγμα οἴνου : Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμάτων οἴνου, πα-
ραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.

Κονιάκ ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μετὰ τοὺς κάτωθι τόκους
ἀπηλλαγμένους τελείως παντὸς φόρου.

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας

Δι' ἑξ μῆνας

Δι' ἑν ἔτος καὶ πλέον

8 0)0

8 1)2 0)0

9 0)0

ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ

7 0)0

7 1)2 0)0

8 0)0

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80
φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρτίου 1926, αἱ παρὰ τῇ Ἑται-
ρίᾳ καταθέσεις εἶναι προνομιούχοι ἀπαλασσομένης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα
πέντε ἔτη παντὸς φόρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοτι-
κοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς
παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ", ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3,000,000 ΔΡΑΧ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77

Γραφεία φορτώσεων εν ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλ. αριθ. 2-63.

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :

«ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τους αυστηροτέρους επισήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Βέτον armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις οδών, κατασκευή πλινθων (τούβλων) και όγκολίθων (όγκωνάκια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρωψ». Ειδική κονία, κατάλληλος δια την κατασκευήν οδραυλικών άμμοκονιμάτων δια συνήθεις λιθοδομάς, ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα με πλείστα όσα προτερήματα τα άμμοκονιάματα εξ άσβέστου.

Πολύ ταχύτερα πήξις. Άσυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχή, όθεν : Ταχύτης έκτελέσεως. Σημαντική ελάττωσις του πάχους των τοίχων, ήτοι : Κέρδος εις χρήσιμον μόν χωρον και οικονομία εις έξρχατικά και όγκον λιθοδομής.

Συνιστάται ιδιαίτερος δι' έργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Λιπάσματα.— Ειδικά σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων δια πάσαν έν γένει καλλιέργειαν και άπλά (άζωτοϋχα, υπερφωσφορικά, καλλιοϋχα).

Όξέα.— Θεικόν, Νιτρικόν, Υδροχλωρικόν, Θεικός σίδηρος, Περσπορίνη.

Είδη ύελουργείου.— Υελοπίνακες κοινού (τζάκια) έπιτραπέζια είδη. Φιάλαι παντός είδους Λαμίζαναι κτλ.

Η Έταιρεία έχει ιδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τό όποτον παρέχει δωρεάν, προφορικώς ή δι' άλληλογραφίας, πάσαν πληροφορίαν δι' όλα τα γεωργικά ζητήματα και ειδικώς δια την χρήσιν των λιπασμάτων της.